Рік III. Львів, 31. березня 1929. Porto zapłacone ryczałtem. Ч. 13

ПРАВДА

ІЛЮСТРОВАНИЙ ...

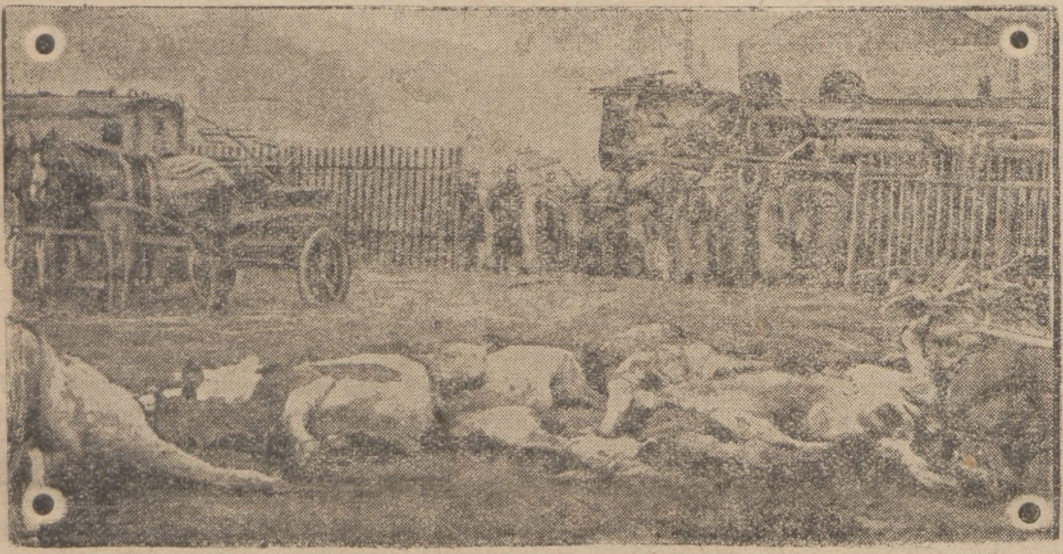
Виходить що тижня.
Адреса Редакції і Адм.
„ПРАВДА"
Львів, вул. Кльоновича
ч. 8. II. пов.
Телефон 4—48.

ПЕРЕДПЛАТА
в краю: Річно 10 зол. Піврічно 5 зол. Чвертьрічно 2 зол. 50 сот. Місячно 1 зол.
За кордоном: Річно 2 амер. доляри або їх рівновартість.
Поодиноке число коштує 20 сот.

Присуд наглого суду

В пятницю дня 15. березня с. р. відбулася перед наглим судом у Львові однодневна розправа проти Романа Мицика, за невдалий напад на грошевого листаря. Мицика засуджено на 7 літ тяжкої тюрми.

ЗАЛІЗНИЧА КАТАСТРОФА В НІМЕЧЧИНІ

В попереднім числі написали ми, що швидкий поїзд, котрий їхав з Берліна дд Рурського Басейну на стації Чамм, віхав на товаровий поїзд з худобою. 8 ваґонів цілковито розбитих, 9 осіб ранених. а 60 волів убитих. Нині подаємо знимку з тої катастрофи

На передодні нових політичних подій

В звязи з наближаючимся замкненям бюджетової сесії сойму ходять чутки, що зайдуть великі зміни в складі дотеперішного польського уряду. На чолі нового уряду мавби стати сам маршал Пілсудський та дібрати собі відповідних людий. Говорять також в урядових кругах, що сойм буде розвязаний. Без огляду на се чи ті вістки правдиві, певна є річ, що політичне життя Польщі стоїть на передодні багатих у наслідки подій.

—o—

Новий закон про збори

Конст. комісія сойму приняла в третім читанню законопроект про збори. М. и. ухвалено, що в зборах (з виїмком релігійних, добродійних, наукових, культурно-освітних, фахових, спортових і товариско-забавових) не можуть брати участи: особи військові, ученики середних шкіл і взагалі молодь до 18 літ. Та забороняє не відноситься до зборів військових, які дозволяє статут, затверджений військовою владою. В публичних обходах може молодь брати участь за дозволом кураторії. Зборів молодіжи й учеників, що відбуваються на відповідальність опікунів, не уважається публичними зборами, одначе ті збори не сміють виходити поза об... шкільного виховання.

—o—

Залізнича катастрофа

В Познанщині, коло Тчева особовий поїзд зударився з тягаровим. Два ваґони особового потягу викинуло зі шляху, а два дальші вискочили зі шин. Наслідком катастрофи 15 осіб віднесло тяжкі рани. Випадок спричинив керманич тягарового поїзду, який нероглянувши залізнодорожних знаків, віхав на замкнений шлях.

—o—

Місяць „Доброї Книжки" — се місяць березень.

Число 12. „Правди" заняло львівське староство ґродське, тому просимо вс х наших Вп. Передплатників того числа не реклямувати.

Присуд у справі крівавих подій у Гребеннім

Дня 23. березня с. р. скінчилася у Львові розправа проти кільканайцяти селян із села Гребенного в Равщині. Обжаловували їх за спричинення крівавих подій в Гребеннім, з нагоди страйку, проти місцевого дідича, в часі котрих упало від поліцайських куль чотирох убитих, а кільканайцять віднесло рани. Розправа тревала цілий тиждень і закінчилася слідуючим присудом: 1) Микола Божик засуджений на 6 місяців тяжкої тюрми, 2) Танька Павлик, 3) Іван Малисняк, 4) Марія Малисняк, 5) Іван Гуменний, 6) Олекса Домко, 7) Ольга Солодух, 8) Пазя Погорілко, всі по 5 місяців. 9) Семен Демко 1 місяць, 10) Микола Дуркевич, 11) Пазя Олексів, 12) Михайло Баран по 14 днів тяжкої тюрми. 13) Паранька Козак, 14) Пазя Чорнобай, 15) Ксеня Байло, 16) Йохіл Метал, 17) Яків Блят по 14 днів тяжкої тюрми. Від вини й кари звільнено: 18) Михайла Павлика, 19) Василя Юрчака, 20) Петра Юрчака, 21) Дмитра Божика, 22) Михайла Дуркевича.

—o—

Вісти зі сойму

Дня 23. березня с. р. радила соймова бюджетова комісія над поправками сенату до ухваленого соймового бюджету. По довшій дискусії та перепалці між послами Тромпчинським (Н. Д.) і Поляковичом (бльок урядовий) комісія відкинула поправку сенату про признання міністрови внутрішних справ Складковському диспозиційного фонду в сумі шість мільйонів золотих. Також всі инші поправки сенату відкинено майже в цілости.

—o—

Смерть маршала Фоша

Дня 20. березня с. р. помер у Парижі по важкій недузі маршал Фердинанд Фош, головний командант всіх воєнних сил антанти в часі світової війни.

—o—

Зі світа

Арештовання в Ленінграді.

В Ленінграді арештовано адютанта команданта військового округа Крамарчука, а з ним чотирох інших совітських старшин. Всі вони належали до тайної військової організації т. зв. троцькістів.

Катастрофи в Болгарії.

В Болгарії мав місце сильний землетрус. В місцевостях Чипран і Борисовгород завалилося багато домів. Шкоди, спричинені землетрусом величезні. Жертвою землетрусу впало кільканайцять осіб. В столиці Болгарії Софії величезна пожежа знищила до тла історичний будинок, у якому находилася цінна бібліотека. Страти виносять кілька міліонів. Зноваж наслідком нечайного таяння снігів много місцевостий у Болгарії навістила повінь. Води ріки Маріци вдерлися до низько положених дільниць Пловдиву та Татар Базарджі, де спричинили велике спустошення. Много домів завалилося.

Небувалий випадок.

На одну з вулиць Ню-Йорку в Америці впав літак, який спричинив смерть 13 осіб. Є це найбільша з летунських катастроф, які скоїлися досі в Америці. Більшість жертв се подорожні, які з цікавости відбували перший лет. Керманичеві не сталося ніщо. Каже він, що випадок був спричинений якимсь ушкодженням у моторі.

Гроза повени.

Після вісток із Харкова на правобережній Україні наслідком відлиги настала повінь. Виступили з берегів доплиьи Дніпра та ріка Бог. Побоюються повени і в інших околицях.

В Мадярщині виступив доплив Дунаю, ріка Ракочи. Вода залила долішні дільниці Будапешту. Около 100 родин мусіло втікати зі своїх домів.

В Канаді повінь навістила стейт Онтаріо.

В Південній Америці в стейтах Ґеорґії, Алябамі і Фльориді шаліє повінь. Жертвою її впало досі 17 осіб. В околицях міста Ельба заряджено виїмковий стан, щоби запобігти грабіжам, які мають місце в часі ратування потерпівших від повені.

Революція в Мехіку.

Революція проти мехіканського безбожницького уряду поширилася в цілім краю. Війська уряду обходяться дуже шорстко з повстанцями. Полонених розстрілюють без милосердя. В усіх провінціях кипить завзята боротьба. По чиїм боці побіда — годі довідатися. Уряд розпускає вістки, що його військо побиває раз-у-раз повстанців. Та виявляється, що повстанці в многих околицях є панами положення, та що військо понесло величезні страти. Повстанці, де тільки прийдуть, усюди привертають назад публичні богослуження, які досі були заборонені урядом. Населення з одушевленням бере участь у тих богослуженнях, які від двох літ мусіли відправлятися потайки. Все населення є за повстанцями. Тому можна сподіватися, що повстанці запанують у цілім Мехіку та положать край крівавому переслідуванню католицької церкви каллєсівським урядом.

Німеччина не хоче Троцького.

З Москви прийшла вістка, що німецьке посольство відмовилося дати дозвіл на приїзд Троцького до Німеччини.

Страшна смерть робітників.

З Москви повідомляють, що в одній з донецьких копалень обірвалася сталева линва від вінди. Двадцять сім робітників, які їхали у вінді згинули на місці. Власти арештували чотирох служащих, які обслугували цю вінду.

Пожежа лісів.

В лісах, положених в горах на північ від Льокарна вибухла велика пожежа лісів. Населення Льокарна й поблизького села Орфелін бере участь в ратунковій акції. Село Орфелін загрожене цією пожежою.

Кольонія Нова Галичина.

Як доносять бразилійські ґазети, в Ріо має завязатися спілка для добування заліза на українській кольонії, Нова Галичина, що находиться в мунісіпії Порто Уніон.

Невидимий літак.

Анґлійська військова влада будує пробний воєнний літак з матеріялу „пляс", зовсім прозрачного і дуже елястичного. Навіть рури, що лучать мотори зі збірниками, будуть з „плясу" так, що тільки мотор можна буде бачити. А що мотор розмірно невеликий, отже вже на незначній висоті не можна буде доглянути воєнних літаків.

Подорож болгарського короля.

Болгарський король Борис прибув до Білгороду. Звідси виїздить він вкоротці до Будапешту.

Диктатура в Німеччині.

Одна з німецьких ґазет подає цікаву вістку про введення диктатури в Німеччині. Президент Гінденбурґ має зараз після свят звільнити теперішний уряд та покликати новий уряд на чолі з д-ром Лютром. За згодою цього нового уряду має він проголосити диктатуру.

Папа вибирається в подорож по Европі й Америці.

У ватиканських кругах говорять, що папа в 1930 р. вибирається в подорож по Европі, а в 1931 р. задумує виїхати до Америки.

СОФІЯ бар КІНСБЕРІ

Івась і Ганнуся

(Продовження).

— Така невдяка — бурмотів. — Колиб я це був знав, то не прикладавби був рук до цього. Та вже ніколи не зводитиму до купи ніякого Івася й Ганусі!

У домі старого Франка Івасевого стрия, сидів господар дому з нотарем при пляшці вина. Що йно написане завіщання лежало перед ними.

— Тепер мусить письмо ще трохи висохнути — сказав нотар — потім запечатаю акт і ви мусите привести двох свідків, що в їх прияві передасьте мені документ тай уже буде по всьому,

Господар спер лікоть на столі, а голову на долоні.

— Що воно так мусіло пійти! — сказав він. — Я уложив був собі це інакше. Та вже така в мене голова. Я радніщий був записати все своє майно іншому, та в нього також така вперта голова й ніхто з нас обох не поступився. А що я раз скажу, то святе! Бажав я зробити добре. Не знаємож, як довго ще жити прийдеться, коли вже семий хрестик тягнемо за собою. Годі за всім так доглядати, як колись у молодих літах. А служба використовує тебе й перед тобою й поза тобою, коли тобі годі вже за всім стежити. Найкраще вже піти на злагоду, віддати тут усе молодшим, що самі могтимуть працювати. Тому я записав усе моїй сестрінці. Вона має віддатися й на Стрітення споводитися тут, а я вже піду на спочинок. Вона трохи зизоока тай трохи кульгає на одну ногу. Тому доси не найшла такого, що взявби її. Та тепер є в селі такий дуже хитрий, маю на думці Мартина Довбню — він дуже зручний сват...

Нотар притакнув головою.

— Він забрався шукати підхожого жениха й зробив усе як слід. Семко Пасічник трохи легкодух, правда, але Катруся дасть собі уже з ним раду. Вонаж матиме хату й гроші.

— Маймо надію — сказав нотар і випив ковток золотистого вина. — Так зведені до купи подружа часто щасливі. Та часом буває й життя як собаки з котом.

— Із цим я не погодивсяб! — говорив господар. — Тоді схопивби я палюгу та прогнавби з хати сварливців, аж розбіглисяб на ліво й на право.

Нотар заперечив зі сміхом:

— Цього вже робити вам булоб не вільно, бо власниками загороди булиб молоді. Ви не малиб уже ніякого права викидати когось. А вже ніяк господиню й нового господаря.

— Я ніякого права в моїй власній хаті — гримнув старий господар. — Оце мені подобається. Всеж то мусілиб мені дещо поступатися молоді, коли я записую їм усе майно...

— Вони без сумніву так і зроблять — перебив нотар — Ви не з цих, щоб дали себе легко взяти під ноги. Тай задержуєте ще собі гарну пайку майна в банку. Виглядом на спадчину держите ваших свояків в руках, бож можете все ще змінити завіщання, коли будете невдоволені з нових власників, хоч контракт мусить бути по закону.

Господар глядів задуманий наперед себе.

— А вжеж що так! Так держу я їх всеж таки на мотузку, бо що я твердої вдачі, це знає моя сестрінка.

Що буде з Чічеріном?

Німецька преса звертає увагу на це, що Чічерін перебуває вже від довшого часу в Німеччині нібито для поратування здоровля. В дійсності справа мається так, що сьогоднішні володарі Рад Союзу відсунули Чічеріна від урядування в комісаріяті закордонних справ. Чічерін перебуває не на лікуванню, але на вигнанню за кордоном. По найновійшим вісткам Чічерін мавби стати совітським конзулем при Ватикані.

Морози в Італії.

Італійська преса з 9-го ц. м. повідомляє, що в Італії вернулась студінь. В Умбрії вже шестий раз падав цього року сніг. У деяких селах покрівлі заломилось під тягарем снігу. У Мессині зупинилась вулична комунікація наслідком надмірної скількости снігу. В околиці Неаполя гуляє хуртовина. Поля та виноградники знищені.

—о—

Гроші папської держави

Римська „Расеня Нумізматіка" повідомляє, що папа хоче ввести спеціяльну монету для папської держави. Карбуватимуть золоті, срібні та мідяні гроші. Двічі до року видаватимуть емісії. Гроші ці мають бути дорогим спомином для всіх католиків, які виберуться як прочани до Риму.

—о—

Вісти з Китаю

На далекім сході китайці захопили не тільки залізницю від большевиків виключно в свої руки, але й телеграфи й телефони. Большевики скликають віча в сибірських містах Іркутську, Читі, Благовіщенську, Хабаровську і Владивостоці, на котрих цькують проти Китаю. Атмосфера на Далекім Сході робиться щораз більше напружена.

—о—

Книжка се світло, знання се сила!

Такий є боєвий клич українського громадянства в місяці доброї й дешевої книжки".

Українські християнські видавництва бажаючи улекшити й найбіднійшим купно книжок, продають в „місяци доброї книжки", себто від 1. марта до 15. квітня (отже через півтора місяця) свої книжки по дешевших цінах. Для вигоди громадянства видано теж старанням сих видавництв великий катальоґ (спис) добрих книжок з заподаннєм цін. Сей катальоґ висилається на всі знані адреси в краю — даром. Обовязком кождого доброго сина нашої Церкви є: докладно переглянути сей катальоґ й вибрати та замовити для себе бодай одну добру книжку. Се буде найкращий доказ, що ми українські католики розуміємо добре вагу справи поширення доброї й здорової лектури серед нашого народу.

Будьмо перші! Не отягаймося з замовленням доброї книжки в християнських видавництвах.

—о—

Протирелігійна пропаганда більшовиків

Боротьбу з релігією веде більшовицьке правительство за гроші загарбані насильно в робітників і селян Радянщини. На цю ціль вживають більшовики також грошей, що їх добули з продажи зрабованої церковної посуди. Цілі покоління побожних християн складалися на ці скарби церковні, щоб тільки величніше виглядав дім Божий у їх селі чи в місті, цілі покоління горді були срібною й золотою посудою в їх церквах, що її придбали на Божу хвалу їх діди й прадіди. Ця посудина не тільки служила до звеличання дому Божого. Вона пригадувала їм заразом, які побожні, які віддані Церкві й вірі були їх діди й прадіди й заохочувала внуків і правнуків: „Ідімо й ми їх слідами!" А тепер більшовицькі безбожники, грошей, добутих за цю посуду вживають проти Церкви. Це зівсім так само, як би розбишака вдерся в хату й узявся вбивати господаря хати його власним ножем, або його оружжям. Чи може бути щось страшніше.

Великанські суми викидають більшовики на цю протирелігійну аґітацію.

Робітник і селянин на Радянщині гинуть із голоду — а червоні царі Радянщини ведуть війну з Богом.

Наслідник крівавого Леніна, вигнаний із православного семінаря, Сталін, заявив виразно американським робітникам, що приїхали були в Москву:

— Ведемо й будемо вести пропаґанду проти релігії.

І дальше сказав:

— Протирелігійна пропаґанда, це той засіб, що повинен довести до кінця діло знищення реакційного духовенства.

Треба йому, цьому Сталінові признати, що по чортівському спритний та зручний. Цей більшовицький вожака розуміє дуже добре, що коли знищить духовенство, то тим лекше знищить і Церкву. Так роблять усі вороги Церкви Христової. Всі вони боротьбу з Богом зачинають від боротьби з Його слугами. Сповняються слова Святого Письма: „Поражу пастиря й вівці розбіжаться".

Побіч правительства з найбільшою ненавистю, боротьбу з релігією веде

Комсомол.

Це орґанізація комуністичної молоді (Комуністичний Союз Молоді, скорочено „Ком-со-мол).

Цей союз згромаджує в своїх рядах молодь і виховує її в ненависти до релігії.

Щоби розбудити та скріпити релігійну пропаґанду, Комсомол влаштовує ніби-наукові відчити, академії, походи роздає безбожні часописи, книжки, метелики, летючки, влаштовує безбожні богохульні представлення, стежить т[illegible] підглядає й підслухує духовенство й від-

---

В тім з розмахом отворилися двері й увійшов Мартин Довбня.

— Панове! Сакси! Алеж бо то студінь! Здорові були всі. Хочу трошечки загрітися біля твоєї печі. Я в середині повний скапів, вся кров замерзає в чоловіка при такому веремї.

І старий розсівся вигідно на прилавку біля печі.

— Так, Мартин приходить мов на заклик — завважав нотар. — Він може бути свідком. Потім попрохаємо ще одного з сусідів і все гаразд.

— Насамперед чарчину горілочки — сказав Мартин. — Я маю смуток, тому мушу перше потішити себе трохи. Маєте терлянське вино, бачу...

Він підвівся й сягнув по пляшку.

– Вино може помогти таксамо, коли почастуєте мене кількома скляночками.

І на мігі ока випорожнив Мартин склянку, що її поставив перед нього старий господар і подав знову до наповнення.

— Чи якесь весілля не сходиться, так як бажаєте? — спитав нотар зі сміхом.

— Сходити сходиться вже одно, та не таке, як треба — сказав Мартин та погладив свою сиву бороду. — Я вже просто легені виговорив собі в грудях, щоб приєднати Івасеві Бандурі відповідну молоду. Таку, що має гарненьку сумку грошей і загалом нічого собі. І вже довів так далеко, що вона прирекла мені й я мав діставати в неї масла й солонини, коли тільки забажаю й на весілля мали мене запросити, а весіллячко булоби хоч куди, колиб Танчаківна Улянка віддавалася. Та знов ніщо з цього. Ну, Франку, тепер можеш мати втіху, коли почуєш приходить нахабна дівка, Липчаківна Гануся й хапає мені Івася з перед носа. То вам буде гарна пара, де вона ніщо не має й він ніщо. І зівсім дідівське весілля хочуть вони відбути та ще й сказали, що мене не запросять на своє весілля. Та я й не хотівби бути при такому шматалайстві. Я привик до величавих пирів, де все їде по панськи. Давай, Франку, ще склянчину. Та що з тобою, господарю? — спитав він і глянув на господаря, що ввесь потонув у задумі та глядів перед себе. Тепер підвів очі.

Що кажеш? Івась і Гануся Липчаківна хочуть дружитися?

— Егеж, саме вони обоє. І як трохи виглянеш, зможеш побачити їх, як обоє надходять. Я стрінув їх на скруті до залізничого двірця й тамечки оповіли вони мені про свій цукровий домик у лісі та що, коли поберуться, хочуть туди забрати й старих Липчаків. Чиж не треба чудуватися такій дурноті. Я хопивби зараз бука та розігнавби їх обоє.

Тут старий Франко зірвався.

— Я повинен хопити бука та тебе ним прогнати, ти нужденний сплетнярю, ти! Втикаєш носа скрізь, що до тебе не належить і хочеш зробити людей на все життя нещасливими, тільки зза шматка солонини або оселки масла. Та я кажу тобі на моє обістя не показуйся ніколи, бо зазнаєш чогось, а це тутечки — він зробив кілька сильних перекреслень пером на щойно виготовленому завіщанні й підняв його Мартинові під ніс, якому здавалося, що кімната крутиться кругом нього. — Отсе передаш Семкови Пасічникови. Він може потім сам рішати, що йому робити.

(Докінчення буде).

—о—

дає його потім у руки катів із т. зв. „чрезвичайки“.

Банда, часто нагих хлопців і дівчат впадає до села, вдирається в церкву, забирає хоругви та влаштовує походи з насміхами зі священиків.

Ці напади розгуканої, позбавленої почуття сорому, більшовицької молоді, вивели з рівноваги навіть такий терпеливий московський нарід. Про Україну вже й не казати. Хоч як переслідують більшовики селянство в Московщині й на Україні, та в інших землях, що належать до Радянщини, це селянство не може вже терпіти глузування й насміхів із цього, що для нього найсвятійше. Було багато слухачів, пишуть про це таки самі більшовицькі часописи, що селянство рішучо й гостро виступало проти таких комсомольських насміхів із релігії.

Ба, навіть військові, що його проводирі „освідомлюють“ про релігію, часом уже цього безбожного „освідомлювання“ мають за багато“. І виклади більшовицьких агітаторів нераз кінчаться кріваво. Так у березні 1925 р. в місті Оренбурзі, збунтувалася піхота й не хотіла слухати відчитів, що в них були глузування й насміхи з релігії. Прийшло навіть до суматохи. Одного більшовицького комісаря вбили, а другого поранили важко.

——o——

МІСЯЦЬ ДОБРОЇ КНИЖКИ

се місяць березень! В тім місяци кождий католик робить обрахунок, чи і як скріпив він протягом року можливість літературної продукції катол. книжки. Катальоґ доброї книжки одержать на бажання даром всі читачі „Правди“.

Вісти зі сенату

На засіданню сенату, що відбулося 11-го березня, відбулося голосування над бюджетом міністерства військових справ над внесками комісії про збільшення диспозиційного фонду того міністерства на близько 2 міл. зол., скресленого соймом, внесок комісії перепав. Вислід цей викликав счудування, бо ББ має в сенаті 49 сенаторів на загальне число 111.

В голосуванню над бюджетом міністерства внутрішніх справ у справі привернення диспозиційного фонду в сумі 6 міл. зол. мін. Складковському, також скресленого соймом, на 96 присутніх сенаторів голосувало за внеском на привернення фонду 46, проти 42, а 8 карток було білих. Теж внесок на привернення фонду перейшов. Цих 8 білих карток, завдяки яким привернено мін. Складковскому диспозиційний фонд, віддало шість ендеків і двох сенаторів з НПР. При кінці засідання сен. Пежиньскі поставив формальний внесок, щоби перевести ще раз голосування над внеском бюдж. комісії про збільшення диспозиційного фонду міністерства військових справ. Проти цього внеску виступив представник лівиці, сен. Янушевскі. Урядуючий віцемаршалок Ґлівіц не піддав внеску сен. Пежинського під голосування.

——o——

Воєнні відшкодування

В Парижі радить вже від місяця т. зв. репараційна комісія. Її завданням є усталити кілько й як довго має Німеччина сплачувати воєнні відшкодування. Розуміється, що між домаганнями великих держав та домаганням Німеччини є велика ріжниця. Німеччина годиться заплатити найвизче 900 міліонів марок в протязі трийцять літ. Знов же ж держави б. антанти домагаються від Німеччини заплатити 2 і пів міліярда марок в протязі 62 літ. Великий шум викликав несподіваний виїзд з Парижа німецького делеґата д-ра Шахта. Кажуть вправді, що д-р Шахт виїхав до Берліна в родинних справах. Та дійсною причиною його виїзду є власне справа воєнних відшкодувань. Д-р Шахт хоче порадитися, що до цеї справи з міродайними німецькими чинниками.

——o——

Радикальні „димаґоґи“

Є в нашій мові одно слівце, яке походить з грецького, а яке наші селяне вимавляють вже по свойому: **д и м а ґ о ґ**. Правильно воно повинно то слов звучати **д е м а ґ о ґ**. Воно означує людину, яка підлещується народові на публичних вічах і зібраннях. От примірои деякі наші „димаґоґи“, котрі читають зглядно дописують до „Громадського Голосу“ говорять на народних вічах таке: „Слухайте, ви нещасні, обдерті й визискувані панами й попами хлопи українські! Вас переслідують і неволять пани на кождім кроці! Тиж їхав нещасний хлопе нераз колією і добре знаєш, що й там немає для тебе місця, коли маєш потребу. Там тільки „dla panów i dla pań“, а для тебе, руский хлопе місця не має“.

Таке то виговорюють людям найріжнійші радикальні сельробівські й большевицькі „димаґоґи“. Вони то справді тільки димлять.

А от вам найновіший приклад такої „димаґоґії“. Читачі „Правди“ знають вже з попередного числа нашої ґазети, що у Львові оснувалася українська хлі-

К. К. 8

Св. Апостол Павло

А жреці зараз, вказуючи на Варнаву: Це Зевес! А Павла назвали Гермесом. Це тому, що Варнава був вищий ростом та дужчий, а Павло більше говорив, був проводирем слова.

Зевесів жрець зараз побіг у святиню й привів до воріт воли прикрашені вінками, й поклонився Павлові й Варнаві:

— Ви боги, позвольте принести жертву вам!

Як почули це апостоли Павло й Варнава, роздерли одежу свою та вбігли між нарід.

Павло закликав:

— Мужі, нащо робите це! Ми такіж люде, як і ви! Ми прийшли благовістувати вам, щоб ви навернулися. Замість покланятися ложним богам, наверніться до Бога живого, що сотворив небо й землю й море й усе, що є в них.

Та не хотів народ вірити, що вони звичайні люде.

— Ні, ви таки боги — кликали вони — бо тільки боги можуть творити такі чуда!

Ледво вдалося апостолам спинити жерців і нарід, щоб не приносили їм жертви.

Чудо розворушило всю Листру. В усьому городі, ба й ув околиці не говорили ніпрощо, тільки про це чудо.

— Це не звичайні люде — говорили одні.

— Ні, це таки не люде, це боги в людській постати — стояли при першій думці інші.. —

— Таж чули ви, що вони заперечили й не хотіли, щоб їм приносити жертву.

— То й що з цього, бо не хочуть, щоб люде пізнали в них богів.

— А коли не боги, то може півбоги — признавали інші.

— Та бо вони голосять нову віру. Віру в одного Бога.

— Так як жиди!

— Еґеж! Тільки, що проповідують, що цей Бог зійшов був на землю в виді чоловіка, за гріхи людські був розпятий, а потім воскрес. Та що! Краще ходімо та послухаймо їх самих.

І горнувся нарід до Павла й Варнави та слухав пильно їх наук. Багато вже схилялося до християнства, хоч більшість все ще хитається:

— Якжеж це? Що наші боги, боги, що в них вірували наші батьки, діди й прадіди, неправдиві? Це не може бути!

— Вони навчають, що є тільки один Бог в трьох особах“.

— Один Бог в трьох осбах!? Це якось важко зрозуміти!

— А вжеж, що людським розумом важко це розуміти. Та це надприродне! Тут не розуміти треба, а вірити — каже один, що пильно прислухувався всім наукам Павла й Варнави.

І так поволи прилучувалося щораз більше поган до християнства.

Аж одного дня появилося в Листрі кількох Жидів із Антіохії та з Іконії. Як побачила Павла й Варнаву на вулицях Листри, кажуть Листрянам:

— Ви позволяєте цим мантіям баламутити нарід?!

— Дайте спокій, це не мантії, вони чуда роблять! У нас каліці на ноги від уродження привернули здорові ноги й він ходить здоров, бігає...

А Жиди:

— Вони чарівники, нечистою силою це роблять. Ми їх прогнали з наших міст. Вони то чарами лічать калік, щоб собі зєднати нарід, а потім лихо стягають на ввесь город. Радимо й вам прогнати їх завчасу, бо потім буде за пізно.

— Ба, як вони чарівники, то хоч проженемо їх, можуть лихо стягнути на город, проклясти його.

А Жиди на це:

— Смійтеся! Такої сили вони не мають! Ось Антіохія, тай Іконія прогнали їх тай ніщо стоять цілі, як стояли.

А поганські жерці, що вже побоювалися, що втратять вплив на нарід, коли він відвернеться від старих богів:

— А вжеж вони мусять бути чарівники, що нечистою силою роблять чуда.

— Ха, ха, ха, — сміялися ці, що не

боробська клясова орґанізація — кооператива „Союз Українських Хліборобів“. Ся орґанізація перша в нашім народі, що обєднює всіх наших хліборобів, і дідичів-землевласників, і священиків-хліборобів і селян земельних і безземельних. Ми вказували вже в попереднім числі на потребу, вагу й користи такої клясової орґанізації українських хліборобів. І не тільки ми, але й інші українські ґазети як „Нова Зоря“, „Діло“ й інші подали своїм читачам ту вістку та висказали свою радість з приводу повстання нової української орґанізації.

Але якби воно обійшлося без того, щоби й українські радикальні „димаґоґи“ не сказали свого „dla panów“ і в тій справі.

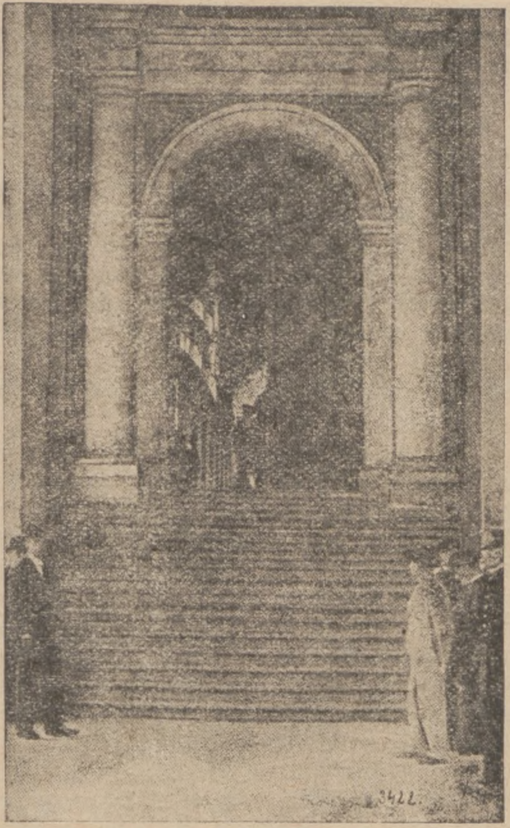
„Громадський Голос“ з 16. III. пише ось що про те, для чого утворилася нова орґанізація:

— Очевидно, цей „Союз Українських Хліборобів“ не для того утворився, щоби дбати про розвиток сільського господарства... „Українські дідичі (про священиків і селян цей „димаґоґічний“ „Голос“ не згадує!) зорґанізувалися для того, щоби провадити свою вузькоклясову (?) політику та гуртом з дідичами інших націй впливати на польські закони, щоби якнайкраще визискувати безробітних та беземельних селян..., щоби тримати широкі маси українського селянства й робітництва у духовій і фізичній неволі

Каже німецька приповідка: „Лайдак думає так як він сам робить і яким є“. Наші радикальні „димаґоґи“, що вже довгі літа обдурюють і визискують наших збаламучених селян і робітників, думають, що всі такі як вони.

——o——

ІСТОРИЧНА БРАМА

На образку бачимо браму з криці в будинку Ватикану, котрої одно крило було замкнене на знак жалоби від року 1870. Нині вже оба крила тої брами відчинені.

ВІД АДМІНІСТРАЦІЇ.

Із нинішним числом висилаємо решту чеків П. К. О. УСІМ нашим П. Т. Передплатникам та просимо тих, які ще не вплатили передплати о негайне вирівнання залеглости.

ОНУФРІЙ ЮРКОВСЬКИЙ.

Як воно є...

(стаття надіслана.)

В 3. ч. „Правди“ обіцяв я написати більше про нашу темноту. Так в Імя Господнє зачинаю. Тільки прошу мені не мати цего за зле, бо за правду бють. Даю на це примір:

Прийшов Іван до пана, а пан Іванови винен гроші. Не мав Іван що на вступі сказати й каже панови, що за правду бють. Пан зачав перечитися, що то не може бути. Щоб Іванови закрутити голову, щоб він не вломинався грошей, казав пан пані подати снідання й просить, щоб Іван ще почекав на гроші. На скорі снідання для Івана: найкраща горілка, білий хліб і кусник ковбаси. Пан налив чарку горілки й каже:

— Дай Боже здоровля, Іване!

— А я напюся до пані — каже Іван і звертається до пані. — Дай Боже здоровля, сліпа!

А пан Івана в лице:

— А ти що кажеш?!

— А може не сліпа! А бачите, що за правду бють.

Тепер перейду до цього, що писав я в попередньому дописі про лихі часописи. Послухайте, як аґітатори цих часописів баламутять нарід:

Було це 27. січня. Я їхав із Борщева в Мушкатівку. Доганяє мене двох молодих людей, що їдуть у цю саму сторону. Прошуся, щоб позволили присістися. Позволили. Розуміється, завелася бесіда. Один із них питає, чи я Українець? Я відповідаю:

— Так, Українець.

— А є в вас читальня? — питає він дальше.

вірили вже поганським жерцям — а виж їм хотіли приносити жертви.

Збентежилися жерці. Аж по хвилі каже один із них:

— Ми хотіли випробувати, хто вони. І саме це, що вони не хотіли нашої жертви, вказує, що вони злющі чарівники. Вони прийшли знищити стару віру. А як це їм вдасться, тоді Зевес і всі небесні пімстяться на нас...

І кинулися між народ, бунтували його проти пришельців:

— Це лихі чарівники! Антіохія й Іконія прогнали їх від себе. І нам треба їх прогнати, бо наші боги загніваються на нас, як терпітимемо їх між нами.

А Жиди собі:

— Виведіть їх за місто й укаменуйте! Геть із ними!

І як Павло й Варнава проповідували, кинувся на них народ. Варнаву якось захоронила горстка християн, а Павла таки схопили, вивели за місто й стали кидати в нього камінням. Як град сипалося каміння на нещасного й він упав під ударами без життя. Товпа, певна, що він неживий, витягнула його геть далеко від міста.

— Хай іде там на жир хижим звірам і птицям — кричали жерці.

Як почув Варнава, що Павла вкаменували, засмутився дуже тай каже до християн:

— Ходім, брати, поховаймо тіло апостола, не дамож його хижим звірам на поталу.

Пішли туди, де товпа виволікла вкаменованого Павла, та тільки вийшли за місто, бачать іде Павло напроти них. Поранений, закрівавлений, та йде, мов нішо йому ці рани.

— Ти живеш! — зрадів Варнава. — А в місті вже всі голосять, що тебе вкаменували на смерть...

— Був я вже неживий, та Господь мій привернув мені життя — сказав Павло. — Не покінчив я ще діла свойого на світі цьому.

Обступили його ученики й так повели назад у город. А в городі трівога. Хтось сказав, що Павло римський горожанин і гостра кара жде за це цих, що вкаменували римського горожанина. Кинулися до жерців, що підбурили нарід, а вони:

— Цеж не ми, це Жиди з Антіохії та з Іконії.

Розярена товпа кинулася шукати Жидів, та їх не було вже в Листрі.

Аж глядять, ведуть ученики Павла, пораненого, та живого, здорового.

Ще більший жах обняв їх:

— Він справді чарівник, або Бог у людському виді. Тепер покарає нас — кажуть.

І підходить старшина Листри до Павла тай просить:

— Хто ти не бувби, бог чи чарівник, благаємо тебе не стягай лиха на город наш, не мстися. Це не ми винні, а захожі Жиди, що підбунтували товпу.

На це Павло:

— Не Бог я, ані чарівник, тільки слуга Господній, апостол науки Його. Пімсти не бійтеся, бо не месть голошу я, а любов і милосердє та благословенство Боже...

Зраділи старшини тай прохають Павла й Варнаву:

— Останьте ще в нас!

— Ні, — каже Павло — не останемо в вас, бо велить Бог нам дальше йти! Та ще нераз гоститимемо в городі вашому.

І каже до Варнави:

— Вернемо, брате, в Антіохію, та в Іконію.

А в Антіохії та в Іконії вже Жиди рознесли вістку, що Листріяни вкаменували Павла.

Християне стрівожилися, зажурилися та сумували, а Жиди й погани раділи:

— Так йому треба! — казали.

Тож велике зчудування запанувало в обох цих містах, коли там появився Павло. Якжеж це, таж наочні свідки бачили, як його по каменуванні неживого волікли за місто?!

— Тут справді чудо — говорили християни.

— Тут щось несамовите — говорили Жиди й погани.

А Павло на другий день раненько вийшов з Варнавою в Дервію.

(Дальше буде).

— Є — кажу — Власне в неділю мали ми загальні збори. Вибрали новий виділ.

— А кого вибрали ви? —

Я кажу:

— Священика головою, реєнта заступником, а решта виділових господарі.

— Овва! То в вас нема господарів на голову та на заступника тай вибираєте священика й дяка.

— Ми вже кілька літ — кажу йому — маємо священика головою й маємо дуже гарний порядок. Маємо позичкову касу, асекурацію худоби, сильну бібліотеку — нам добре так.

Питається в мене дальше:

— Які часописи маєте?

— „Правду", „Новий Час" і „Неділю" — відповідаю.

— А „Сельроба" не маєте?

— А нащо нам — кажу — такої облудної ґазети.

— Та що ви кажете! Таж то ґазета з партії У. Н. Д. О. То так красно пише. Тільки треба спробувати, а побачите, що це за гарна ґазета.

Думав, бачите, на дурня попав тай здурить. Ось бачите, як воно. Тільки спробуй, а вже влізеш між пархи, Ой, любі читачі й слухачі, здалека оминайте таку заразу. Хто чується, що зможе твердо відперти, старайтеся добрим приміром завернути блудного з лихої дороги.

При нагоді пригадаю п. Стефана Варунка, за його золоті слова, що написав у 10. ч. „Правди" з мин. р. Повторяти цього я тут не буду, бо ви читали й я читав. Приписую йому золоті уста, бо хто застановиться над важним ділом, належиться йому похвала. Що правда, то правда: наші українські люде, як їх хто пожалує, то віддають обмані душу й тіло. А таке пожалування дає тільки „Громадський Голос", „Сельроб" і інші їм подібні, що ведуть український нарід у погибель. Скажіть, читачі, чи це не правда? Свята правда! Дитину посилаєте до школи. Та багато робить це з примусу. І нераз деяка зла мати й заклине:

— А бодай йому остання година була з його школою!

Та посилати посилає до школи, бо боїться, щоби не заплатити кари. І дитина ходить та згодом щось трохи навчиться. Вже скінчить сільську школу — Богу дякувати збулася. Ой, мамуню й татуню, якби ви були добрі й розумні мати й батько, то пішлиб до свойого о. пароха й попросили, щоб замовив для вашої дитини „Місіонар". А то коштує на рік два золотих, а на місяць 20 сотиків (ґрошів). І малаб ваша дитина за 20 сотиків три зиськи: привчилабся краще читати й пізнати Бога, а й ви самі навчитеся неодного слухаючи читаного тай така цінна книжечка остане в хаті. Бачите, татуню й мамуню, які ви недбалі для рідної дитини. Чиж тут можна нарікати, що ви бідні. Чи не стид вам, що ваша дитина нераз не вміє читати. Бо ти мамо бідна, не маєш защо купити книжечки. А доньку на паню передягнути маєш відки! Виґорсувати, пантофлики з лякером, гребінчик на голові. А твоя дитина в часі Служби Божої вилизується, аж сором дивитися. А молитвослова в руках нема, ба й перехреститися не вміє, бо як буцімто хреститься, то покрутить пальчиком коло носика, якби обганяла мухи. Не краще поводяться й хлопці.

Наша мати „Просвіта" позасновувала скрізь читальні. І дуже це мудрий помисл. Розуміється, що читальня є перша по церкві. Та є такі читальні, що не варта назви читальні, а можна їх прирівняти до старих коршем. Чистота гірш порядного хліва, часописи порозкидані кусниками. Старі говорять за образи, парібки за гарбузи, баби за мак, а дівчата й хлопці кажуть: „Нехай буде так!" А чиж читальня є на це, щоби безглузне говорити?

То так по читальнях, а як сходяться до церкви? І також прошу дарувати, бо то не всюди така установа. Буцімто з дому вийшли до церкви на утреню. Постають коло церкви: старі окремо, парібки окремо, дівчата й хлопці окремо. А часом можна побачити між ними кількох жидків. Вже пересигнують на Службу Божу, та до церкви ще не йдуть, не скінчили ще розмови. Вже зачалася Служба Божа. Аж по хвили юрбою пхаються в церкву й із великим поклоном клякають на одно коліно й із великою побожністю обганяють мухи на животі пів метра від себе — ніби то хрестяться. Ах, любі братя, який ви примір даєте молодому поколінню!?

От тому то я в першому мойому дописі взивав засновувати „Братство Доброго Приміру". Питаюся в вас, любі браття, чи ми не маємо очей, щоб заглядати за добрим! Чи бачили ви отця духовного, щоб так недбало входив у церкву! О. духовний входить у церкву побожно, перехреститься приписово, клякне на оба коліна, відмовить молитву склонно й побожно. Чому ми цего не бачимо? Бо не звертаємо уваги на добрий примір. А кілько то разів чули ми на науці в церкві від о. духовного, як маємо св. хрест класти на собі? Та то так, як горохом об стіну. А винні батько й мати, що так учать і таке виховання дають дітям. Мені вже кілька разів так сходилося, щоб остерегти наших людей перед цею образою Божою. Та найшлися фарисеї, сільські адвокати, що мають язички мов шила. Вони казали:

— А вам що до цего! На те є священик, щоб навчав.

От, видите, як то темнота! То о. духовний є на це, щоб ходив поміж вас і наказував та навчав кожного з окрема! А деж твоя мати й твій батько був, що виховав тебе такого гарного! Правда, що на це є священики! Вони й навчають, та часто воно так, якби горохом кидав об стіну. А за виховання дітей відповідають батько й мати, бо священики й так мають досить відповідальности. А ми всі християни, що побачимо неприличного, то маємо зганити, а не бути зарозумілими, бо то дуже злий примір. А злий примір має в собі смертельну трутину. А хто не вірить, хай прочитає в „Місіонарі" з м. січня ц. р. „Чим є злий примір і незнане апостольство". О, якби ви всі, братя християни, дуже часто читали, та тілько добрі книжки, то зівсім інакше ділосяб на світі.

—0—

ДОПИСИ

СЛЕЗИ МАТЕРИ. В попереднім числі „Правди" ви чули за велике село над рікою Бистрицею, в котрім много темних духів працює над „раєм" нашого села. Працюють ті духи над тим, щоби село привести до руїни, щоби знищити Божий закон, щоби завести рай без батька і без матери. І працюють над тим раєм від давна безупинно фалшиві приятелі народу. Та щоби ті слова не були пустими, щоби вказати на висліди праці прихильників руїни наших сіл ходім на хвильку до одної хати нашого села до хати приведеної до моральної руїни (а таких хат у нас більше). В бідній неопаленій хаті лежить тяжко хорий хлопчина, який блукає очима по хаті та чогось шукає по ній. Він бачить схоровану сестру. Його очи спочивали хвильку на сестрі, а опісля знайшли в куті хати заплакану матір, котра переживає важке горе. І щож, спитаєте, так пригноблює її? Ой, не питайте бо бракує слів, щоб оповісти про її недолю. В хаті непалено, бо нема гроша на патичча. Хорий хлопчина дрожить від зимна, а в хаті пусто. Лиш на середині стоїть пів бочки капусти, а під постіллю трохи бараболі. Вправді є в стайні корова, та молока вже не має. Є і конина, та нема кому нагодувати, бо старший син (здоровий), се не материнський, а виродний син, який жиє „поступово" після засад радикалізму і його Громадського Голосу, та компанії. І син собі каже, що минув час щоби „попів" слухати та до Церкви ходити. За се ночами „працює", а днями спочиває. А коли вернувши о півночи не застане в печі теплої страви, то матери ножем грозить та вже її називає не матірю, а заволокою та каже, що конче її конець зробити. Коли-ж заплакана мати відізветься до нього лагідним словом, то не пожалує й кулаком у груди за ті недоспані ночи за ті слези над своєю дитиною. І не дармо з очий тої матери плинуть важкі болючі слези розпуки. І знов остає її в тій страшній болючій хвилі св. Церковця зі законом Божим, який гоїть рани її душі. А хтож відповість за ту її розпуку ізза виродного сина, хто відповість за ті пекучі слези нашої бідної матери? Се ваша праця, моральні руїнники села, з радикалами і компанією — з „Громадським Голосом", „Руским Словом", з американськими ґазетами, зі „Сельробом". Ви зробили своє: син не слухає „попа" та не йде до Церкви, та не про „попа" вам тут ходило, а про закон Божий. І виродний син подоптав той закон, перестав слухати своєї матери і мати перестала бути для нього любою матірю, а стала „заблудою". А ви облудні приятелі народу невже нечулі на ті пекучі сльози не одної, але тисячів материй нашого народу? Отсі гадки розважте добре читачі „Правди", бо се велика і свята правда: як не пригорнетесь до закона Божого до Церкви святої, то і у вас настане час не лиш без отця духовного, але і без батька та матери серед пекучих нещасних сліз недолі.

Дорожівський.

—0—

Поширюйте „Правду"!

Як ратувати озимину

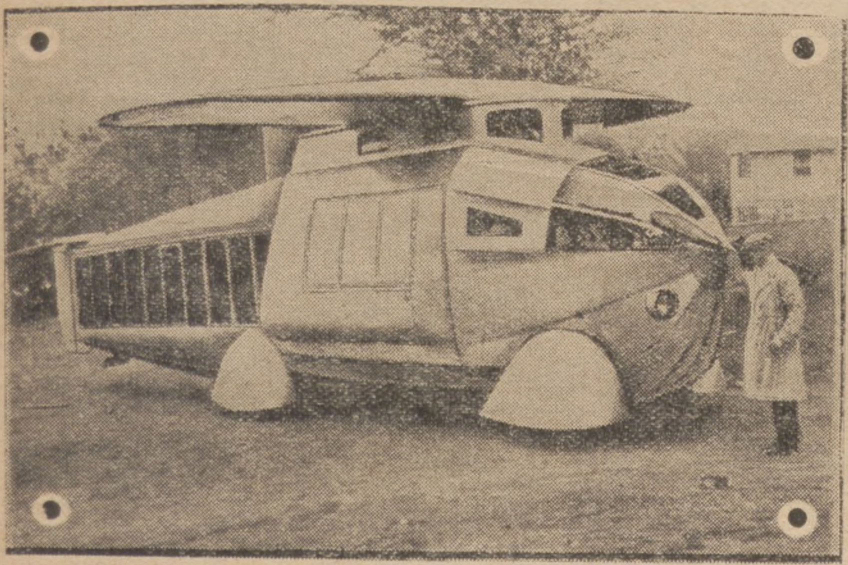
„Сільський Господар“ подає таке: В Німеччині перевів один господар дуже вдалу пробу ратування озимини.

Було се 1924. р. коли озиміні грозила така сама небезпека, як сего року. Великі маси снігу з нічними приморозками можуть і в нас створити ледяну поволоку і збіже, яке вже тепер зачинає будитися, може просто вдуситися. (Земля під снігом вже тепер розмерзає.)

Згаданий господар виїхав був на провесні в поле з бороною і волочив озимину. Точнійше кажучи, він волочив не озимину, а сніг на ній. Потім запримітив, що сніг кождого дня зменшувався на 4—5 центиметрів. На заволоченім полі згинув він за 8 днів, а на незаволоченім лежав ще 3 тижні.

На сей досвід німця треба звернути увагу наших рільників сего року. Бо на полях лежить велика верства снігу, що без сумніву вплине дуже зле на озимину. Чи не пора вже в той спосіб звільнити озимину від нього.

ЛІТАЮЧИЙ САМОХІД

В Америці винайшли такий самохід, що може літати в воздусі. Коли треба, причіпають до самоходу крила і літак голов до лету. На образку бачимо сей штудерний самохід

В коршмі

Жалуеться Жид:
„А громаді стид
Таке в газети писати,
Комусь тра знати,
Що в мене гешефт тое,
Яж ще маю дітей двое
Треба їм посаг дати,
А де його узяти —
Як не будуть пити,
Не можна зложити.
Мої це приходять газди,
Нарікають на то завжди
І парібків тра смішити —
„Заборонить хтось нам пити!
Дай горілки монополь!“
Йде горілка голь-голь-голь!
Враз здорові собі пють,
Штири в коршму як прийдуть.
Нині грошенят нема,
А то люта та зима,
Заробити нема де,
На горілку все найде —
Продам січку, околіт,
Щоб загріти той живіт,
А Жид їх ніби питае:
„Гроші хто мені зміняе“,
Як лиш скажуть: „Нема грошей,
Вже слух в Жида нехороший,
Йому кажуть: „Дай горілки“!
Він ховаесь за одвірки.
Як з Канади хто прийде,
А до коршмоньки зайде,
То Жид тішиться і скаче,
Обслугуе вже інакше.

ЮРКО ЛЮБИЙ.

Всілякі штуки й забави

Таемний лист.

Вкинь яйце до розтопленого воску, а після того напиши рильцем на лупині, що хочеш. Зробивши це, постав яйце до оцту. Нехай воно мокне в оцті 24 години. Після того, вийми яйце, висуши його з оцту та зітри з ньог віск. Хтось, що мае цей особливий лист прочитати, повинен зварити яйце на твердо і обібрати. На білку яйця е цілий лист, підчас коли лупина яйця не зраджуе ніяких слідів таемного письма.

Яйце тверде як камінь.

Вложи яйце на 5 днів до міцного оцту, пізнійше вложи його на цілий місяць до соли. Після того досвіду яйце стане тверде як камінь.

Фляшка, що ликае яйця.

Вкинь до фляшки, якої шийка мае около 2 цм. обводу, палаючий папір і постав відтак на шийку напів зварене, обібране з лупини яйце. Після якогось часу фляшка з гуком ликне поставлене яйце.

Як зварити воду в папері.

Візьми паперову торбинку — зліплену так щільно, щоб з неї не впливала вода — і наповни її водою. Пізнійше держи цю торбинку над лямпою. Вода почне небаром кипіти, а папір не спалиться так довго, як довго буде в ньому вода. Причина цього явища та, що вода, як ліпший провідник тепла, забирае собі ціле тепло з лямпи.

Нешкідлива бомба з яйця.

Зроби маленький отвір у яйці і випусти через цей отвір цілий зміст яйця. Пізнійше висуши яйце докладно на сонци. Коли вже висохне, всип до середини (по рівній части) сірки, салітри і негашеного вапна та заліпи легенько отвір. Так приготоване яйце — кинене на воду — вибухае як бомба, блиснувши огняним язиком.

——о——

НОВИНКИ

Під колесами поїзду. Особовий поїзд на шляху Станиславів-Стрий коло Майдану переїхав якогось чоловіка. Колеса відтяли йому обі ноги та пошматований кадовб волікли довший час за собою.

Арештовання підпрокуратора. В Познані арештовано підпрокуратора окружного суду Мечислава Дембецкого за те, що вкрав зложені в суді цінні депозити в сумі около 30 тисяч золотих.

Пожежі. В Хащеві, скільського пов., згоріло обійстя Марії Хащівської. Згоріла хата та всі гоподарські будинки враз із збіжам. — Також у Гущу, пов. Сколе, згоріла хата Івана Ільницького.

Відгомін процесу білоруської „Громади“. Виленський апеляційний суд видав присуд у справі членів білоруської „Громади“ за протидержавну діяльність. В апеляції злагіднено присуд звичайного суду. Бувших послів Терашкешкевича, Рак-Михайловського, Мятлу та Волошина засуджено на 6 літ (були попередно засуджені на 12 літ). Трьох засуджених на 5 літ і чотирох на 4 роки апеляційний суд звільнив.

Мідь на Волині. На просторі парохії Мидзько відкрили місцеві селяни грубі поклади міди. З Варшави приїхали знатоки, щоби отаксувати вартість тих покладів.

Вибух в електрівні в Городенці. В середу відчуто в Городенці вибух, а в кільканайцяти домах вилетіли шиби. Виявилося, що наступив вибух кітла в міській електрівні. Вибух наступив в наслідок розпущення рур. Жертв в людях не було.

Сани під поїздом. Мішаний поїзд Ясенів-Городенка наїхав на двое саний з цеглою, що стояли завіяні снігом. Паротяг не ушкоджений. Сани розбиті.

Вовки. В наслідок останніх морозів вовки громадно опускають леговища й доходять аж до Ченстохови.

Нові гроші. Сего місяця увійдуть в життя 5-злотівки срібні, котрих державна карбівня вибила міліон штук. За два місяці увійдуть в життя ніклеві однозлотівки. Цих маеться вибити біля 30 міліонів штук.

Випадки зачадження. В ночі з 3-го на 4-го ц. м. зачадилася в Тернополі родина Мілянів. Антін Мілян і його 6-літня дочка померли, матір врятовано.

Замерзли. 65-літний жебрак з Якторова, п. Перемишляни, Іван Федчик, вертаючи з Лагодова домів, застряг у снігу й замерз. Рівнож замерзла на стриху

свойого мешкання в Стрілецькій Буді, пов. Камінка Стр., 75-літня старуха М. Ліщинська.

Нещасливий випадок. На торі тартаку в Самборі робітник зал. Василь Більха впав між два вози і в наслідок потовчень помер.

Пожежа в копальні. В копальні В. Длуґоша в Сярх вибухла зза неосторожности пожежа. Згорів шиб і частина інвентаря загальної вартости 10.000 зол.

Стоміліонова внутрішня позичка. Соймова буджетова комісія приняла проєкт закона, який уповажнює міністра скарбу випустити внутрішню держ. позичку до висоти 100 міліонів у золоті з застереженням, що позичку мають зужити виключно на будівельні цілі та буде видана серіями.

Примусове обезпечення живого й мертвого інвентаря. Влада приготовила законопроєкт для примусової обезпеки худоби та збіжа, подібно, як обезпечується тепер будинки від огню.

Будівельні кредити здержано. Банк Господарства Краевого, що дотепер уділяв кредитів на будовання нових домів, здержав дальше видавання таких кредитів. Треба ждати, аж доки не буде утворений спеціяльний будівельний фонд з мешканевих податків.

Сільські заворушення. В Бабичах, білгорайського повіту, в Польщі, прийшло до бійки між селянами а поліцією, яка хотіла арештувати кількох людий, що крали дрова в лісі графа Замойського. Селяни напали на поліцію з люшнями та камінням. Поліція стріляла у воздух, так, що не ранено нікого. Арештовано 14 селян.

Жертви пиянства. В Ґотлицях коло Лодзі чотирох робітників украло зі стоячої на стації цистерни більшу кількість спірту, та вернувши до хати, справили собі пиятику. Найдено їх другої днини без життя. Всі чотири затроїлися алькоголем.

Політичний процес. Перед судом присяжних скінчилася розправа проти Костя Огородника, селянина з Фалиша, пов. Стрий, та Юліяна Гошовського й Стефана Новицького, студентів техніки. Закидували їм поширювання летючок Української Військової Орґанізації. Огородника засуджено на 3 місяці, Гошовського на 10 місяців, а Новицького на 1 рік тюрми.

Зачадилися. В Хлібчині коло Снятина помер наслідком зачадження учитель Нагірський враз з жінкою. Рівнож коло Станіславова зачадилася на смерть родина Фечиків, зложена з трьох осіб.

Пожежа палати бар. Ґредля в Демні. В Демні Вижній коло Сколього при огріванню водотягових рур вибухла пожежа у відновленій палаті баронів Ґредлів. Згорів дах і одно крило. Шкода ще не обчислена.

Вибух ропи у млині. В паровому млині в Коломиї наслідком надмірного огрівання рур наступив вибух ропи в збірнику. Двох робітників важко ранених.

Напад на почтовий ваґон. На залізничім шляху коло Дембіци до почтового ваґона в часі їзди поїзду в ночі вдерлося двох людий. Викинувши двох почтових урядовців з ваґону на сніг, зрабували понад 100 тисяч золотих і пропали без сліду.

Збіжа. Пшениця двірська 48 75—49·75, пшениця селянська 43·00—44·00, жито галицьке 33 25—34 00, ячмінь ґалицький броварняний 34·00—35.00, ячмінь на мливо 31·00—32 00, ячмінь пастівний 35·50—36·25, овес галицький 31·75—32·75, кукурудза румунська 35 50—36·50, бараболя промислова 4·75—5·00, фасоля біла 105·00 130·00, фасоля колірова 50·00—55·00, фасоля краса 65·00 75·00, горох пів-Вікторія 51·00—55·50, горох пільний 38·00 40·00, бобик 32·75—33·75, мішанка паст. в зерні 00·00—00·00, вика 44·00—46·00, сіно солодке краєве прасоване 18·00—20·00, солома прасована 8·00—9·00, гречка 4 ·80 42·80, льон 72·00 74·00, лубінь синій 22·50—23·00, ріпак озимий 75 00—77·00, мука пшен. 40% 73·00 73·00, 65% 70·00 71·00, мука жит. 65% 50·00—50·00, ґрисік кукурудз. 67·00—70·00, мука кукурудзяна 49·00—51·00, отруби житні 22·50—23·50, крупи гречані 68·00—70·00, пщоно 80·00—82·00, крупи ячмінні 48·25—50·75 пенцак 48·50—50·00, просо краєве 47·00—48·00, макухи льняні 47·0 —48 00, конюшина краєва 160·00—180·00, мак синій 115·0 —125, мак сивий 90·00 100·00. Мішки ютові виробу Страдом Варта 1·68—1·72, мішки уживані добрі 1·38—1·42

—o—

ВИКАЗ ЖЕРТВ ПРИСЛАНИХ НА „ДОБРУ ПРЕСУ“ (в золотих): Говилів великий 15.50, Устечко 3.80, Снятин 31.—, Боднарів 10.—, Перемилів 12.20, Ланчин 20.—, Хлопівка 15.—, Воскресинці 20.—, Горохолина 10.74, Тучапи 5.—, Гостів 1.40+1 доляр амер., Хотимир 20.—, Рошнів 2.—, Хлібчин піль. 20.—, Ворвулинці 6.—, Гарасимів 20.—, Раковець 7.50, Пороги 10.—, Кійданів 10, Волчківці 12.68, Яблониця 4.80, Заріче 20.— Біла 28.—, Корнич 20.—, Пнів 10.—, Камянки великі 20.—, Дебеславці 20.—, Угринківці 5.—, Пробіжна 48.38, Трибухівці 15.—, Комарів 15.—, Отинія 14.40, Миловане 21.53, Устєчко 6.60, Палагичі 20.—, Раковець-Кривець 10.—, Бринь-Сапогів 6.—, Рожнів 27.—, Пасічна (дек. Станиславівський) 8.—, Радча 31.60, Павелче 7.—, Манява 20.—, Завалє 5.—, Іваниківка 40.—, Нижнів 5.—, Лисець старий 13.—, Тисьмениця 16.80, Братківці 4.—, Струпків 6.—, о. Наконечний Йосиф 20.—, Королівка 24.—, Солотвина 50.—, Гринівці 12.60, Рожнів 6.56, Єзупіль 20.—, Мариямполь 25.—, Карлів 8.—, Печеніжин 40.—, Незвиска 20.—, Якубівка 25.—, Білобожниця 16, Джурин 28.79, Гринівці 12.50, Білявинці 4.—, Оссівці 12.—, Устє зелене 44.37, Пужники 16.15, Суходіл 5.—, Чорний Потік 7.61, Рибно 2.61, Полівці 14.70, Черніїв 10.—, Звинячка 35.30, Парище 4.—, Хриплин 20.—, Трійця 5.—, Ягольниця місто 12.—, Виноград 20.—, Підгайчики 10.—, Мельниця 24.—, Ямниця 62.—, Дора 27.—, Деканат Кудринецький 75.—, (збірка на Соборі дек.), Іспас 14.60, Доброкут 5.—, Перерів 15.—, Стецева 5.—, Джурків 30.—, Лука 10.—, Угорники 22.20, Петликівці 39.45, Угринів 13.—, Крехівці 16.—, Озеряни (Скальск.) 400.—, Підлуже 26.50, Капустинці 200.—, Оришківці 10.—, Делява 14.—, Пишківці-Пилява 27.—, Шульганівка 6.20, Княже 3.—, Мишків 7.—, Обертин 20.—, Жукотин 20.—, Стопчатів 13.—, Голосків 25.—, Новоселиця 4.30, Назірна 20.—, Гаврилівка 6.—, Тисьменичани 6.—, Горожанка 20.—, Ляхівці 10.—, Торговиця пільна 8.—, Зелена (Надвірян.) 15.—, Перерісль 2.75, Майдан 6.50, Викторів 20.—, Залуче н. Пр. 20.—, Фитьків 7.50, Ганусівці 25.—, Видинів 4.—, Братишів 16.—, Медведівці 15.—, Гадинківці 10.—, Шидлівці 7.30, Побереже 20.—, Лятач 1.50, Гвоздець старий 20.—, Уряд дек. Городенський 18.80, Лосяч 150.—, Постолівка 10.—, Городниця 15.—, Коломия 50.—, Заболотів 20.—, Княждвір 6.20, Уторопи 19.52, Балинці 20.—, Блюдники 19.30, Пшеничники 10.—, Микитинці 5.—, Баня-Березів 2.04, Невочин 11.50, Лятач 10.—, Підпечари 10.—, Волосів 2.—, Космач (Піст.) 12.—, Волківці 38.—, Гвозд 10.—, Люча 22.94, Петрів 20.—, Пасічна (Надвір.) 25.—, Опришівці 36.10, о. Ілія Кливак, пар. Мшанця 1.000 зол. — Разом 4.190 зол. 32 ґрош. + 1 доляр америк.

Відповідальний редактор Антін Лотоцький. **З друкарні Сп. „Діло“, Львів, Ринок 10.**